

Да ўвагі!

Хто хоча
набыць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!

Народная Воля

БЕЛАРУСЬ–ПОЛЬШЧА

Сёння з двухдзённым візітам у Беларусь прыбывае міністр замежных спраў Польшчы Вітольд Вашчыкоўскі

З-за спецыфікі падрыхтоўкі газетнага нумара ў друк мы не ведаем, ці ўдалося яму выканаць свой першапачатковы намер, але ў нашу краіну ён збіраўся ехаць на машыне. Каб усе няспешна атледзець, каб засяхаць на радзіму маці ў Ваўкавыск, каб адчуць “смак” папулярнай трасы “Мінск–Варшава”. Сам міністр назваў свой візіт у Беларусь не рабочым, а азнаямленчым.

Пасля адлігі ў адносінах паміж Беларуссю і Еўрасаюзам гэта першы візіт у Мінск высокай службовай асобы з краіны ЕС. Праўда, ці адбудзецца сустрэча пана Вашчыкоўскага з Аляксандрам Лукашэнкам, не вядома. Па крайняй меры літаральна за пару дзён да свайго ад'езду ў Мінск Вітольд Вашчыкоўскі на гэты конт заявіў у інтэрв'ю “Польскаму радыё”:

“Дакладна яшчэ не вядома. Мы атрымалі сігналы аб верагоднасці

такой сустрэчы, але пацвярджэння пакуль няма”. Затое дакладна вядома, што ў міністра адбудзецца сустрэчы з беларускім калегам Уладзімірам Макеем, прадстаўнікі грамадзянскай супольнасці і прадстаўнікі польскай меншасці. Чакаецца таксама ўскладанне міністрам вяноў у Курапатах. Трэба сказаць, што апошнімі днямі камунальныя службы там усё добраўпарадкавалі і прыбіралі.

Дарэчы, прыблізна месяц таму Вітольд Вашчыкоўскі заявіў, што нармалізацыя адносін паміж нашымі краінамі будзе залежаць менавіта ад нармалізацыі сітуацыі з захаваннем правоў польскай меншасці. Нагадаем, што ў Беларусі існуюць два Саюзы палякаў, адзін з якіх так і застаецца незарэгістраваным.

Ігар МАРОЗАЎ.

3 асабістай справы

Сям'я маці міністра замежных спраў Польшчы Вітольда Вашчыкоўскага да вайны жыла ў Ваўкавыску. Дзед міністра працаваў на мясцовай пошце. Пасля вайны сям'я пераехала ў ПНР. Інфармацыя пра гэта палітык расказаў сваёй жонцы ў пераходны перыяд міжваеннага пераходу ў Варшаву.

ДАСЬЕ

Вітольд Вашчыкоўскі нарадзіўся 5 мая 1957 года ў мястэчку Пётрыкув-Трыбунальскі Серадскага павета бліз Лодзі. Ён скончыў філасофска-гістарычны факультэт Лодзінскага ўніверсітэта, а ў 1991 годзе ва ўзросце 34 гадоў з'ехаў у ЗША, паступіўшы ў Аргонскі ўніверсітэт на факультэт міжнародных адносін.

Аспірантуру пан Вашчыкоўскі праходзіў ужо ў Еўропе, у Жэнеўскім цэнтры палітыкі бяспекі, займаючыся даследаваннямі ў галіне міжнароднай бяспекі і кантролю над узбраеннямі. У канцы 1990-х быў прыняты на службу ў МЗС, пачынаў працу ў польскім прадстаўніцтве ў

НАТА. У 2005 годзе стаў намеснікам кіраўніка МЗС Польшчы, праз тры гады – намеснікам дырэктара Бюро нацыянальнай бяспекі. Праз два гады вырашыў пайсці ў “чыстую палітыку”, стаў дэпутатам Сейма.

У 2015 годзе на парламенцкіх выбарах па спісе партыі “Права і справядлівасць” ён перамог у сваім Серадскім павеце. “ПіС” стала кіруючай партыяй, якая мае права фарміраваць кабінет міністраў, і Вітольду Вашчыкоўскаму – вопытнаму дыпламату і спецыялісту па міжнароднай бяспецы – была прапанавана пасада кіраўніка МЗС.

ГРОМКОЕ ДЕЛО

Юрий Чиж сидит вместе со своим заместителем

Как стало известно «Народной Воле», в один день с известным бизнесменом, руководителем группы компаний «Трайпл» Юрием Чижом правоохранительные органы задержали и его заместителя по экономике Эдмунда Тышкевича.

Обвиняется в неуплате налогов

Юрию Чижу уже предъявлено обвинение. Оно связано с уклонением от уплаты налогов и сборов в особо крупном размере.

По информации «Народной Воли», полученной неофициально, предварительно речь идет о сумме около 4 миллиардов белорусских рублей. Если вспомнить, какими объемами ворушал Юрий Александрович, то для него это капля в море. Впрочем, под предлогом правоохранительных органов пока оказались только несколько фирм, подконтрольных Чижу. Не исключено, что в ближайшее время разберут на молекулы деятельность и всех остальных предприятий Чижа. А это значит, что цифра может измениться...

Меру пресечения для белорусского олигарха оставили прежней – содержание под стражей. На имущество Чижа наложен арест.

Сотрудничает ли Юрий Александрович со следствием и допрашивали ли его уже, пока точно не известно.

Вера ВИР.

Он был в курсе всех финансовых вопросов компании.

Эдмунд Марьянович Тышкевич – фигура непубличная. В прессе он упоминается лишь в связи с подписанием в Кемеровской области протокола о

Эдмунд Тышкевич подписывал немало бумаг, в том числе – и протокол о сотрудничестве в Кемеровской области.

намерениях строительства молочного и мясоперерабатывающего заводов. Это было пару лет назад. С российской стороны контракт тогда подписал совладелец и президент холдинга «Сибирский деловой союз» Михаил Федяев, с белорусской – Тышкевич.

Эдмунд Тышкевич тоже находится в СИЗО КГБ. Его супруга разговаривать с журналистами отказывается.

«Я не даю никаких коммен-

ТЕМ ВРЕМЕНЕМ

Коттеджи в Логожеске немного подешевели

Какие дома сегодня продаются в элитном коттеджном поселке Логожеск, который построил Юрий Чиж?

– Там есть блокированные дома – таунхаусы, и есть один отдельно стоящий дом, – рассказали «Народной Воле» в «Трайпле». – Таунхаусы есть в разной стадии готовности: без отделки, с частичной или полной отделкой. Коттедж без отделки стоит 100 тысяч условных единиц, с частичной отделкой – 180 тысяч, полностью с отделкой –

230 тысяч.

Отдельно стоящий особняк остался один. Его площадь – 340 метров квадратных, причем это без мансардного этажа, который в эту площадь не входит (по проекту он идет как чердак, но при желании там легко можно сделать мансарду). Его продают за 300 тысяч условных единиц. Внутри дома нет ничего – только стены.

Еще недавно сообщалось, что за двухэтажные коттеджи-квартиры с изолированным входом и общими боковыми стенами без

тариев», – говорит она. Как и все родственники задержанных, она в последние дни наверняка была обеспокоена условиями содержания в «американке», графиком передач и прочими вопросами, связанными с тюремным бытом.

Кстати, принципиальная позиция самого Юрия Чижа, которую он озвучил своему адвокату, – никаких комментариев для прессы.

Алина ВЕТРОВА.

ВЕДАЙ НАШЫХ!

Мільён для Вікторыі

“Яна заслужыла”, – так пракаментавала “Народнай Волі” бліскучую перамогу сваёй вучаніцы Валянціны Ягораўна Ржаных – першы трэнер беларускай тэнісісткі Вікторыі Азаранка.

Як, напэўна, многія ўжо ведаюць, у мінулую нядзелу Вікторыя Азаранка выйграла прэстыжны тэнісны турнір у Індыян-Уэльсе (Каліфорнія). У фінале яна нечакана для многіх выйграла ў першай ракеткі свету Серэны Уільямс (6:4, 6:4).

Пасля перамогі беларуска раздавала кампліменты ў бок саперніцы, у якой апошні раз выйграла – у 2013 годзе. А пасля было ўзнатоўджанне, мільён віншавальных слоў у адрас беларускай ад балельшыцы па ўсім свеце і 1 мільён долараў прызавых за першае месца на турніры.

Дарэчы, учора стала вядома, што Азаранка выйграла ў топ-10, і зараз яна займае восьмы радок у рэйтынгу найлепшых тэнісістак свету. Вікторыя вяртаецца ў эліту?

– Я даўно не бачыў сітуацыю, калі Уільямс-малодшая практычна нічога не магла зрабіць з Вікторыяй, –

любым ліку і мае цудоўны вопыт выратавання невыратавальных матчаў. Але і Віка паказала, што ў яе высокі ўзровень псіхалагічнай падрыхтаванасці. І фізічнай, дарэчы, таксама, бо калі б гэты кампанент у яе быў праблемным, то мы з вамі сёння наогул нічога не абмяркоўвалі б.

“Яна заслужыла”, – усхвалявана далёка Валянціна Ягораўна РЖАНЫХ – першы трэнер Вікторыі Азаранка. – Я глядзела гульні на тэлевізары і нарадавацца за Віку не магла! У яе было ўсё – і настрой, і жаданне перамагчы... Гэта ж трэба было так давесці Серэну сваёй добрай сульнівай, што тая са злосці аж дзве ракеткі зламала! Так што я стаўлю сваёй вучаніцы вышэйшую ацэнку і жадаю ёй не толькі перамагчы на турнірах, але і зноў узяцца за на вышэйшую прыступку ў сусветным рэйтынгу! Нічога немагчымага няма!”

Алесь СІВЫ.

ЖЫВАЯ ТРАНСЛЯЦЫЯ

3 ШЭСЬЦЯ НА ДЗЕНЬ ВОЛІ

25 САКАВІКА А 17-й

НА SVABODA.ORG

Радые Свабода

svaboda.org

facebook.com/svaboda.org

vk.com/radiosvaboda

twitter.com/svaboda

РЭБУС

Куды накіроўваўся Юрый Чиж?

З моманту арышту бізнесмена прайшло ўжо некалькі дзён, але некаторыя падрабязнасці яго затрымання дагэтуль выклікаюць пытанні. Па якім маршруце ехаў Чиж? Дзе ён быў арыштаваны?

На прэс-канферэнцыі старшыня КДБ Валерый Вакульчыч заявіў, што Чиж, даведаўшыся пра следчыя дзеянні ў офісах “Трайпла”, на хуткасці 220 км/гадзіну накіраваўся да дзяржаўнай мяжы. “Быў заагавораны план “Пераход”. Ехаў на захад спярша ў бок літоўскай мяжы, потым на брэсцкую трасу”, – сказаў Вакульчыч.

Унікае пытанне: што разумее службоўца пад брэсцкай трасай? Фрагмент трасы М1 у накірунку Брэста? Або ў бок Оршы? Нездарма ўвесь беларускі ўчастак трасы “Брэст–Масква” называюць

у народзе “брэсцкай”. Другі варыянт больш лагічны, бо на мяжы з Расіяй адсутнічае памежны кантроль. Магчыма, Чиж нейкім чынам даведаўся, што на мяжы яго чакаюць, і рушыў у бок усходняй мяжы.

Таму дакладна вызначыць маршрут Чыжа складана. Калі бізнесмен з вільнюскай трасы павярнуў у бок Брэста, то ён мог збочыць у трох месцах. Ля Ашмяннаў, каб выехаць на трасу М1 ля Баранавічаў. За Валожины – каб выехаць у раёне Стоўбцаў. Ля АЗС №19 “Беларуснафта”, – сказаў Вакульчыч.

Калі Чиж накіраваўся ў бок Расіі, хутчэй за ўсё, ён вярнуўся да Ракава і павярнуў на МКАД-2.

Дзяніс МАРЦІНОВІЧ.

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

ЛІСТ З РЕДАКЦЫІ

І ў другім квартале – разам!

Усяго пяць дзён застаецца да заканчэння падпіскі на “Народную Волю” на другі квартал. Многім з Вас, шануюныя сябры, раім завітаць у любое паштовае аддзяленне альбо ў бліжэйшы спецыялізаваны пункт “Белсаюздруку” і нанова замацаваць сваё сяброўства з газетай, якая воль ужо дваццаць першы год выдаецца дзеля Вас і служыць толькі Вам!

Вы – за дэмакратыю?
І мы за дэмакратыю!
Вы – за праўду?
І мы за праўду!
Разам мы – вялікая сіла.
Таму – руку на далейшае сяброўства!

Калі ў Вас ёсць магчымасць дапамагчы з падпіскай на “Народную Волю” тым, у каго зараз адчувальныя фінансавыя цяжкасці, – дапамажыце ім, калі ласка. Ваша дабрачыннасць адгукнецца шчырай падзякай.

Чым больш будзе прыхільнікаў у “Народнай Волі”, тым больш людзей змогуць даведацца праўду аб усім, што адбываецца ў Беларусі і па-за яе межамі, пазнаёміцца з думкамі і меркаваннямі нашых чытачоў, знайсці сваіх аднадумцаў.

Далучайцеся да нас, і мы будзем заўжды сардэчна вітаць вас, сяброў нашай газеты!

РЭХА

Агульная перамога!

Час ад часу здаецца, што газетныя публікацыі – марны лямант у пустыні, але бывае і так, што яны ўсё-такі далятаюць да вушэй высокіх чыноўнікаў.

Вялікі рэзананс мела калонка Святланы Калінкінай “Воды пожалелі” (“Народная Воля”, №9 за 2 лютага). Некаторыя чытачы нават тэлефанавалі ў рэдакцыю і паведамлялі, што яны публічна зачыталі матэрыял у электрычках ды на лавачках ля паў’ездаў, абурваючыся разам з газетай рашэннем улад рэзка павысіць тарыфы на ваду.

На гэты раз абурэнне людзей пачулі ў “Чырвоным доме”. На апошняй нарадзе з удзелам Аляксандра Лукашэнка,

дзе абмяркоўваліся праблемы жыллёва-камунальнай гаспадаркі, было прынятае рашэнне знізіць тарыфы на водаабеспячэнне на 41,5%, на водаадвядзенне – на 55,1%.

Ну што ж, гэта маленькая, але наша агульная перамога! Віншваем усіх!

Вы – з “Народнай Воляй”, “Народная Воля” – з Вамі!

ПРАМАЯ ЛІНІЯ

Дзяніс ШУНТО:
«Нас называюць апазіцыяй
у беларускім футболе»

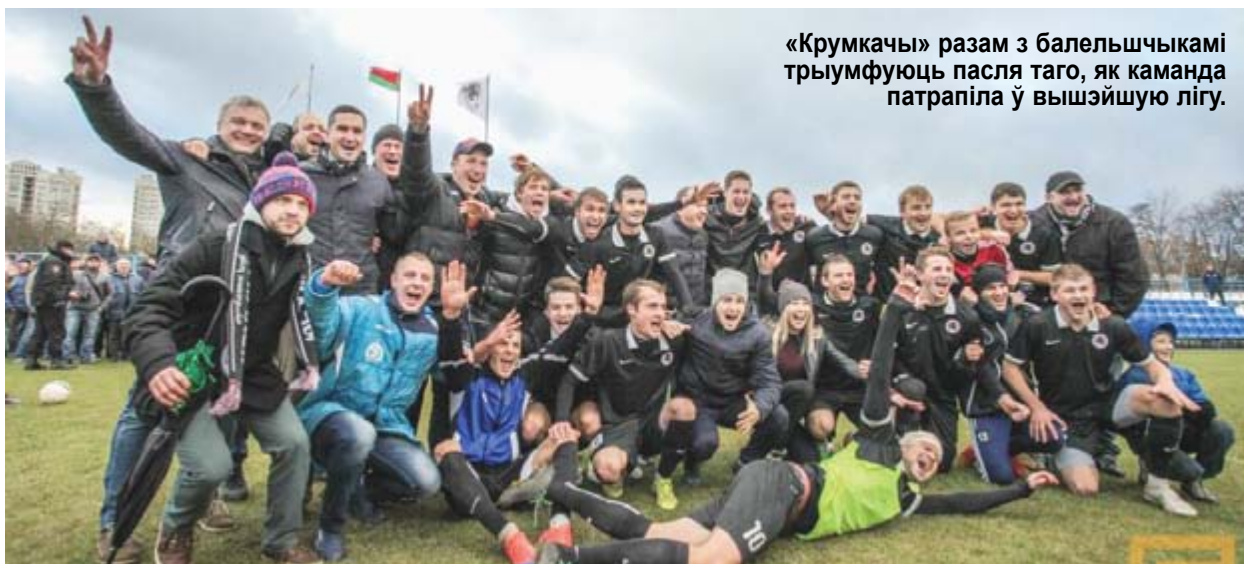
Паўматарская сталічная футбольная каманда «Крумкачы» ўсяго за два гады сенсацыйна прабілася ў вышэйшую лігу і ўжо 2 красавіка стартуе ў чэмпіянаце Беларусі.

На што здолны клуб з незвычайнай назвай «Крумкачы»?

Чаму яго «бацькі» аддаюць апошнія грошы на ўтрыманне каманды?

Ці можна мець высокія заробкі ў беларускім футболе?

Сёння на пытанні нашых чытачоў, якія на працягу месяца дасылаліся ў рэдакцыю, адказвае адзін з сузаснавальнікаў «Крумкачоў» Дзяніс ШУНТО.

«Крумкачы» разам з бальшчыкамі трыумфуюць пасля таго, як каманда патрапіла ў вышэйшую лігу.

— Дзяніс, мяне завуць Уладзімір Аляксандраў. Чаму ваш футбольны клуб называецца «Крумкачы»? Хто гэта прыдумаў?

— Мы з братам Антонам. Хацелі завіць каманду на аматарскі турнір, трэба было выбраць назву. Не хацелася быць банальным «Стралою», «Ракетай» ці «Спартакм», марылі пра нешта незвычайнае і абавязкова беларускамоўнае. Сталі пералічваць назвы жывёл і птушак, спыніліся на «Крумках». Адраза сказалі: «Класна назва! Лепшай і не прыдумаеш».

— Калі з'явіўся клуб бальшчыкаў, дык кожны сябра клуба таксама будзе «крумкач» (на рускай мове — «ворон»). Уявіце, які асацыяцыі будучы выклікаў у людзей на вуліцы і ў грамадскім транспарце ваіны чужыны аматары футбола. Скажучы: «Наліцелі крумкачы!» Не маеце жадання ўсё-такі змяніць назву клуба? Аб'явіце конкурс, выбярыце больш прыстойную назву...

— Я не прыхільнік таго, каб рэзка кідацца з боку ў бок. Тым больш мяркую, што назва «Крумкачы» прыйшла ў даспадобы бальшчышкам і менавіта з ёй звязаны нашы першыя перамогі. «Крумкачы» — гэта ў любым выпадку ўжо гісторыя, а навошта адмаўляцца ад сваёй гісторыі?

***
Уладзімір Карповіч: — На што вы разлічвалі, калі распачыналі праект?

— У першую чаргу разлічвалі атрымаць асаду ад гульні, больш даведацца пра беларускі футбол, паглядзець іншыя нашы гарады. Шчыра кажучы, пра асабівыя перспектывы напачатку нават не марылі. Але ўсё пайшло настолькі добра, што планы даваліся змяняць і рабіць сур'ёзныя крокі, каб стаць прафесійнай камандай. Крокі ў пэўны момант былі нават жорсткімі, бо даводзілася развітвацца з тымі, хто не хацеў перабудавацца, а па-ранейшаму жадаў «валяць Ваньку» на аматарскім узроўні.

***
Сяргей Корбут, Магілёў: — Дзяніс, раскажыце больш падрабязна пра сябе. Дзе вучыліся, чым займаліся раней?

— Нарадзіўся ў Смалевічах. Сам захапіўся футболом, гуляў за аматарскія каманды. Яшчэ школьнікам марыў паступіць на факультэт журналістыкі БДУ. Дарэчы, для паступлення неабходны былі публікацыі, таму памятаю, што нават зрабіў спробу надрукавацца ў «Народнай Волю». Падаў дакументы ў БДУ, хоць на балах і не прайшоў. Паўбала не хапіла. Тады рэктарам быў Аляксандр Казулін, пайшоў да яго на прыём. Ён выслухаў і прапанаваў вучыцца нават не за палову, а за чвэрць платы. Але бацькі былі супраць. Сказалі: «За журналістыку адукацыю не мае сэнсу плаціць. Калі ёсць прызначэнне журналіста, то і без адукацыі зможа пісаць у газеты ў любы час».

***
Віталь Макрышкі з Маладзечна: — Дзе працавалі футбалісты «Крумкачоў», калі суміяшчалі гульні ў футбол з работай?

— У асноўным за каманду гулялі студэнты, але былі і тэя, хто працаваў аператарам, прадаўцом, будаўніком, адміністратарам... Напрыканцы сезона, калі вырашалася пытанне нашага ўдзелу ў вышэйшай лізе, многія бралі адпачынак за свой кошт, а ў некаторых нават з'яўляліся праблемы на працы. Але людзі рабілі выбар. Зараз, калі

Пасля я паступіў у прыватную ВНУ — на факультэт міжнародных адносін Беларускага камерцыйнага ўніверсітэта кіравання, хоць яго потым закрылі. Заканчваць давялося ўжо Міжнародны інстытут дзелавых і сацыяльных адносін. Такія вось мае ўніверсітэты.

— Дзе працавалі пасля гэтага?

— Па спецыяльнасці я наогул не працаваў, а калі дзесяці гадоў займаўся спартыўнай статыстыкай — збіраў для клубу і агенцтва інфармацыю пра спорт. Гэта добра аплатавалася, за тое і жыў. Таму я вельмі добра ведаў і ўсіх ігракоў, і футбол увогуле. Ведаў, як за мінімальныя грошы сабраць добрую каманду.

— Якія ў вас захапленні?

— Футбол, падарожжы, дзятчаты. Але пэўнага хобі няма. Машыны, рыбалка — гэта не маё.

***
Сяргей Станкевіч, Мінск: — Колькі грошай уклалі ў гэты праект напачатку і колькі на сёння патрацілі з уласных зберажэнняў?

— Мы з заснавальнікамі (а нас трое — я, Васіль Глезаў і Уладзіслаў Мазароўскі) асабіва не лічылі, хто і колькі патраціў, але ў цэлым прыйшлося выклаці каля 200 тысяч «зялёных». Больш за палову — мае. У мяне былі свае зберажэнні, акрамя таго пазычаў у знаёмых і блізкіх. Бацькі нават 15 тысяч долараў далі.

— Што вам бацькі казалі, калі вы прасілі ў іх такую суму на футбольны клуб?

— Ганарыліся дзецмі. У нас у сям'і з гэтай нагоды ніколі не было спрэчак, і я ўдзячны бацькам за выхаванне. Яны нас з братам Антонам, які, дарэчы, у «Крумках» — варатар, лічылі моцнымі асобамі, якія ведаюць, куды ідуць. Мы заўсёды адчувалі падтрымку. Да слова, бацькі ў мяне сціплыя. Тата працаваў токарам, маці да гэтага часу выкладае ў школе матэматыку.

***
Пытанне ад Кацярыны: — Вы жанаты?

— Не.
— Як думаеце, ці стане вас ярцець жонка, калі вы ўвесь сямейны бюджэт будзеце «шпуняць» у свой футбольны клуб?

— Буду шукаць такую, якая была б са мной аднадумцам. Каб нашы інтарэсы супадалі.

***
Віталь Макрышкі з Маладзечна: — Дзе працавалі футбалісты «Крумкачоў», калі суміяшчалі гульні ў футбол з работай?

— У асноўным за каманду гулялі студэнты, але былі і тэя, хто працаваў аператарам, прадаўцом, будаўніком, адміністратарам... Напрыканцы сезона, калі вырашалася пытанне нашага ўдзелу ў вышэйшай лізе, многія бралі адпачынак за свой кошт, а ў некаторых нават з'яўляліся праблемы на працы. Але людзі рабілі выбар. Зараз, калі

каманда выйшла ў вышэйшую лігу, ніякіх суміяшчэнняў не будзе. Тут і зборы, і матчы, і двухразовыя трэнеркі... За двума зайцамі пагнацца не ўдасца.

— Калі не сакрэт, якія заробкі будучы футбалістаў «Крумкачоў»?

— У сярэднім 8–10 мільёнаў рублёў у месяц. Але з гэтай нагоды пытанні ў футбалістаў няма. Нават «легіянеры» (а іх сем у камандзе — расіянін, тры ўкраінцы, два іракі з Кыргызстана і адзін са Сьера-Леоне) прымаюць такія ўмовы.

— Былы галоўны трэнер зборнай Беларусі Юрый Пунтус сказаў, што ваша каманда — каліф на час. Як ставіцеся да такіх выказванняў?

— Нармальна. Для многіх, магчыма, незвычайна, што на сённяшні момант у вышэйшай лізе мы поўнаццо прыватны клуб. Адзіны ў Беларусі. У нас на сезон расходная частка бюджэту каля 340 тысяч долараў. У некаторых іншых — некалькі мільёнаў. У Беларусі такое размежаванне нявыклікае, але ў Еўропе гэта нармальна з'ява. Таму не трэба гэтага баяцца, варта змяняць беларускую ментальнасць.

***
Аляксандр Піліпук, Чэрвень: — Выхад «Крумкачоў» у вышэйшую лігу зрабіў нейкай суперадзейнасцю. Вы таксама так лічыце?

— Безумоўна. Няхай тхосці паспрабую дасягнуць такой вышыні з такім бюджэтам, які быў у нас. Паглядзім, што атрымаецца. А што тычыцца п'яраў у прэсе, дык гэта сама журналісты адмаўлялі нашы заслугі. І, калі пайшла лавіна інфармацыі, яе ўжо было не спыніць. Таму асабіста мне прыемна, калі нейкая беларуская дзятчына не ведае, хто такі Раналду ці Месі, але шмат чула пра «Крумкачоў».

***
Павел Зянец зьяўтаецца, якога вы добра ведаеце. Калі ў вышэйшай лізе ў «Крумкачоў» нічога не атрымаецца, ці не апусціцца ў вас рукі і ці не з'явіцца расчараванне? Што будзеце рабіць у такім выпадку?

— Я наогул не разумею, што значыцца «нічога не атрымаецца». Мы патрапілі ў вышэйшую лігу, а гэта ўжо дасягненне. Футбол — гэта спорт, тут можна выйграць і праіграць. Як атрымаецца. Людзі атрымліваюць траўмы, могуць сварыцца, але ў любым выпадку казаць пра «нічога не атрымаецца» не даводзіцца. Аб'яваю, што для «Крумкачоў» гэта будзе адметны год, які праз нейкі час будзем успамінаць з гонарам.

***
Сяргей Шпіла з Мінска: — Хацеў бы пацуй адказа на пытанне: ці можна ў беларускім футболе зарабляць грошы і як гэта збіраецца рабіць вы?

— Складанае пытанне. Напэўна, правільны адказ будзе: «У беларускім футболе нельга зарабляць». Але мы хочам змяніць традыцыі за кошт

такіх-така менеджменту, трэнераў і футбалістаў. Хочам, каб быў глядацкі інтарэс, цікавасць рэкламадаўцаў. Калі б пабудавалі стадыён праз год-два, тады было б куды працэі. Я ўпэўнены на тысячу працэнтаў, што ў Мінску на матчы можна збіраць 10–15 тысяч бальшчыкаў. Хоць шмат залежыць і ад сітуацыі ў краіне. Спорт і эканоміка цесна звязаны.

— Колькі будучы каштаваць білеты на матчы з удзелам вашай каманды?

— Прынамсі першыя гульні «Крумкачы» будучы праводзіць на сталічным стадыёне ФК «Мінск» на вуліцы Маякоўскага, але з коштамі на квіткі пакуль не вызначыліся. З гэтай нагоды ўнутры клуба ў нас вялікія спрэчкі. Зрабіць уваход бясплатным? Прадаваць толькі VIP-білеты альбо ўсё? Вызначымся.

— Вы знайшлі сабе спонсараў?

— У маім разуменні не павінна быць такога, што прыйшоў нейкі спонсар, даў грошай і сказаў: «Гуляйце, хлопцы!» Усе грошы, якія прыходзяць у клуб, мы зарабляем. У нас ёсць партнёры, якія атрымліваюць ад нас таксама нешта — у першую чаргу рэкламныя паслугі. Але, на мой погляд, гэта складана назваць спонсарствам.

***
Алесь Грышкевіч зьяўтаецца з пытаннем: «Наколькі мне вядома, клуб «Крумкачы» вельмі любіць нацыянальна-свадомыя беларусы, якія ведаюць мову, гісторыю краіны... А як вы, Дзяніс, ставіцеся да роднай мовы? Ці чытаеце кнігі па гісторыі Беларусі?»

— Шчыра кажучы, на кнігі зараз проста не хапае часу, але да мовы стаўлюся вельмі добра. Калі паступаў на факультэт журналістыкі, я падаваў у прымённую камісію свае публікацыі менавіта на беларускай мове. Ды і як лічыць па-іншаму можна ставіцца да роднай мовы? Тое самае, што спытаць: «Як вы ставіцеся да сваёй рукі ці нагі?» Гэта — частка нас. У мяне шмат беларускамоўных сяброў. Іншая справа, што ў асноўным даводзіцца мець зносіны на рускай мове. Дарэчы, у «Крумкачоў» вельмі шмат беларускамоўных бальшчыкаў.

***
Віктар Міхальчанка: — Дзяніс, ці дапамагае вам папулярнасць? Можна быць, даішнікі пазнаюць і не штрафуюць альбо прыхільніц дадалася?

— Даішнікі дакладна не пазнаюць, бо ў мяне няма і ніколі не было машыны. Я люблю хадзіць пешшу, езджу на грамадскім транспарце. Гэта нават выклікае жарты, калі сузаснавальнік футбольнага клуба едзе ў Федэрацыю футбола на тралейбусе.

Што тычыцца прыхільніц, то мне вельмі не хацелася б, каб іх дадавалася толькі таму, што я часам даю інтэрв'ю. Тым больш не думаю, што ў нас дзятчаты асабіва цікавяцца футболом. А ж не эстраднага зорка. Мне больш даспадобы, калі ў метро ці на вуліцы пазнаюць звычайныя аматары футбола, кажучы нейкія добрыя словы. Вось не так даўно дзядуля падышоў, пажадаў поспехаў. У такія моманты разумееш, што робіш сваю справу не дарэмна.

Дарэчы, некаторыя бальшчыкі ўспрымаюць футбольны клуб «Крумкачы» як апазіцыю ў беларускім футболе. На самай справе мы ніякай не апазіцыя, а партнёры з іншымі клубамі. Нам хочацца разам ісці і вучыцца ў іншых — і ў «Іслачы», і ў БАТЭ, і ў мінскага «Дынама».

***
«Прамую лінію» правёў Алесь СІВЫ.

З ПЕРШЫХ ВУСНАЎ

Іван ЛІС,
намеснік дырэктара
гарналыжнага комплексу «Лагойск»:

«Грошы
растаялі
разам са снегам»

Расказ пра тое, якую свінню ў гэтым годзе падклала надвор'е беларускім гарналыжным комплексам.

— Сезон мы адкрылі толькі 30 снежня, бо ўвесь месяц быў цёплы, — кажа суразмоўца. — Увесь комплекс запрацаваў 6 студзеня, а ўжо 25 студзеня зноў прыйшло пацяпленне, падчас якога народ проста адмаўляўся верыць, што ў комплексе можа быць снег. Наведвальнасць рэзка знізілася. Так што лічыце самі: эфектыўна мы працавалі каля трох тыдняў у першы месяц года.

— У фінансавым плане засталіся ў мінусе?

— Скажам так, паказчыкі былі не такія, якіх чакалі, бо, напрыклад, год таму мы наогул адкрыліся ўжо 25 лістапада. Зараз, паўтаруся, снежань аказаўся абсалютна пустым, так што неслі адны выдаткі на заснежанне. Як кажучы, грошы растаялі разам са снегам. Хаця, калі браць у беларускіх рублях, то выйшлі на пазіцыі мінулага года на ўзроўні таго, што зарабілі. Калі перавесці ў валюту, то атрымалася значна менш.

— Ці моцна змяніліся ў вас апошнім часам кошты на паслугі?

— У параўнанні з мінулым годам кошты выраслі толькі на

некалькі відар паслуг і ўсяго на 10–20 тысяч. Да курса долара цэны мы не прывязвалі, таму, напрыклад, для замежнікаў, якія атрымліваюць заробкі ў доларах, адпачынак стаў больш танны.

— У комплекс любілі прызджаць не толькі беларусы, але і расіян. Крызіс паўплываў на наведвальнасць усходніх суседзяў?

— Расіян у нас адпачывалі падчас навагодніх канікул, практычна ўсю гасцініцу забранавалі. Пасля прызяджалі на выхадныя, але ўжо не столькі, як раней. І ўвогуле яны сталі больш эканомныя. У мінулыя часы расіянін прызяджаў на тры дні і на тры дні браў інвентар, хоць катаўся чалавек, можа быць, тры гадзіны ў дзень. Раней для гэтай публікі беларускія кошты былі проста смешныя. А зараз, калі расіянін катаецца гадзіну, то на праплат лужы бярэ таксама толькі на гадзіну.

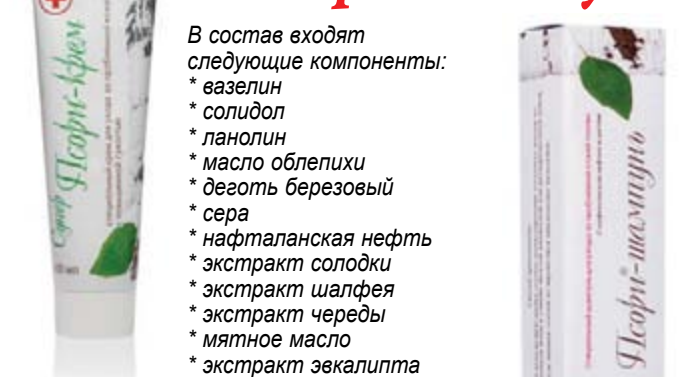
— Калі вы закрываеце сезон?

— Усё будзе залежаць ад надвор'я і ад таго, які будучы вытрымліваць трасы. Можна, тыдзень-два яшчэ пратрымаемся.

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

Псори-крем
Псори-шампунь

Серт. ЕврАзЭС RU 77.01.34/001.E 002.909
от 21.03.2013. Д. соответствия №РФС RU/ИИ 32.Д. 01750 от 21.06.2013.
Информация носит рекламный характер.

В состав входят следующие компоненты:

- * вазелин
- * солидол
- * ланолин
- * масло облепихи
- * деготь березовый
- * сера
- * нафталанская нефть
- * экстракт солодки
- * экстракт шалфея
- * экстракт череды
- * мятное масло
- * экстракт эвкалипта

г.Минск, ул.Козлова, 3. Дворец искусства, 2-й этаж, магазин «Натуральные препараты. Фито- и биокосметика». Тел. 8 (017) 284-91-96. Пн.-Сб. 11.00–18.00, Вск. 11.00–16.00. По Беларуси высылается наложенным платежом 8 (029) 774-46-16

ИП Понтевеа К.М. УНП 192452271
св-во от 31.03.2015

KURITUT.BY

ПРЕПАРАТЫ
ДЛЯ МУЖЧИН

«КАСТОКРИН»
экстракт бобровой струи

• г.Минск, ул.Козлова, 3а, Дворец искусства, 2-й этаж, магазин «Натуральные препараты. Фито- и биокосметика». Тел. 8 (017) 284-91-96. Пн.-Сб. с 11.00 до 18.00, Вск. с 11.00 до 16.00.

• г.Минск, ул.Козлова, 8, магазин «Мир здоровья». Тел. 8 (017) 285-35-17. МТС: 8 (029) 774-46-16, Life: 8 (025) 609-40-13, Vel: 8 (029) 603-11-10.

Производитель ООО «Доктор Корнилов», Россия, Алтайский край, г.Барнаул, ул.Аносова, дом 3.

Противопоказания: индивидуальная непереносимость входящих в состав компонентов. Объякт рекламирования является биологическим активным добавкой к пище. Необходимо ознакомиться с рекомендациями по применению биологически активной добавки к пище.

Серт. ЕврАзЭС RU 77.01.34/001.E 002.909 от 21.03.2013. Д. соответствия №РФС RU/ИИ 32.Д. 01750 от 21.06.2013. Информация носит рекламный характер.

ИП Понтевеа К.М. УНП 192452271

Адрес редакций:
220030, Минск, вул.Энгельса, 34а.
Прийёмная: тэл./факс (017) 3286871.
Тэл. рэкламнага аддзела:
(017) 3286609
nvonlineinfo@gmail.com
<http://www.nv-online.info>

Падпісныя індэксы:

63222 — для індывідуальных падпісчыкаў,
632222 — для прадпрыемстваў і арганізацый.

Заснавальнік і галоўны
рэдактар
Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэкануе і не вяртае, права ўстаўлення ў першую пачынае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі сродку масавай інфармацыі №497 ад 6 студзеня 2010 г. выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў друкарні дзяржаўнага прадпрыемства «Выдавецтва «Беларускі Дом друку», ЛП №02330/106 ад 30.04.2004. Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Падпісана ў друку 21.03.2016 ў 17.00. Аб'ём 4 друку. аркушы. Тыраж 25 620 экз. Заказ № 896

Сергей САЦЮК.

СВЕТСКАЯ ХРОНИКА

Белоруски в красных платьях собрали 10 тысяч долларов больным детям

На прошлой неделе в Доме Москвы состоялось ежегодное благотворительное дефиле «Красное платье». Благодаря пожертвованиям гостей вечера удалось собрать большую сумму для фонда «Шанс», который занимается помощью детям с серьёзными сердечно-сосудистыми заболеваниями.

По словам организатора вечера главного редактора журнала «Город Женщин» Марины Столяровой, желающие купить билет на благотворительный показ «Красное платье» за 400 тысяч белорусских рублей «шли непрерывным потоком».

В самом показе принимали участие 25 известных телеведущих, артисток, бизнес-леди, спортсменок. Многие дамы хорошо знакомы зрителям: актриса Купаловского театра

Анна Хитрик, певица Иску Абалая, телеведущая Светлана Боровская. Очаровала публику прима Национального академического Большого театра оперы и балета Александра Чижик, которая вышла на сцену в сияющей красной пачке. Приятно было смотреть на культурулога, публициста и супругу владельца интересного портала tat.by Юрия Зиссера Юлию Чернявскую. Супругу бывшего премьер-министра

Беларуси Людмилу Сидорскую,

которая участвовала в «Красном платье» не один год, в этом сезоне на сцене сменяла дочь экс-премьера Оксана Сидорская. Генеральный спонсор вечера компания МТС выбрала в качестве главного действующего лица дефиле 16-летнюю Марину Богданович, простую девушку, которая сама в детстве перенесла операцию на сердце, и сейчас призывает пользователей социальных сетей жертвовать деньги на лечение детей.

Среди гостей также было немало знаменитостей. Баскетболист Александр Куль пришел на вечер с красивой женой. Пара обращала на себя внимание не только из-за выдающегося роста спортсмена, но и благодаря неординарному поступку Александра. Он был одним из смельчаков, которые примерили женские красные платья ради сбора средств для больных детей. Скромино держался на празднике белорусский модельер Саша Варламов, отбыв-

ший заключение по обвинению в финансовых махинациях.

Несмотря на кризисный год, благотворительный показ «Красное платье» прошел с большим успехом. Несколько сотен гостей, звезды и знаменитости смогли справиться с главной целью — собрали более 10 тысяч долларов для благотворительного фонда «Шанс», который помогает детям с сердечно-сосудистыми заболеваниями.

Сергей САЦЮК.